

Τὸ Βήμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΙ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΙ

Οὐδέποτε συνεφωνήσαμεν πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἐκείνους οἵτινες, λησμονοῦντες τὸ διέπον ἡμᾶς πολιτειακὸν καθεστῶς, προσεπάθουν νὰ μεταφέρωσι τὰς πολιτικὰς συζητήσεις ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος εἰς τὰς τριόδους καὶ διδάσκωσιν εἰς τὸν λαὸν ν' ἀσεβῆ πρὸς τὴν ἔννομον τάξιν καὶ νὰ προπηλακίσῃ τὰς ἐγκατεστημένας ἐν τῷ κράτει πολιτειακὰς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε θὰ ταχθῶμεν πρὸς τὸ μέρος ἐκείνων οἵτινες, περιστοιχούμενοι ἀπὸ ἀγρίους σείδας καὶ τὴν ἔνοπλον δύναμιν ἀπειλοῦσι τὸν λαὸν, ἅμα ὡς ἤθελε διατυπώσῃ τὴν ἰδέαν νὰ συνέλθῃ εἰς συλλαλητήριον, ὅπως ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του, ὅπως ἐκδηλώσῃ τὸ φρόνημά του.

Κατεκρίναμεν τὴν τε ἐπανάστασιν τῆς 15 Αὐγούστου 1909, ὡς καὶ πάντας τοὺς διὰ τῆς διαγωγῆς των ἐν τῷ παρελθόντι συντελέσαντας εἰς ἐκκρηξίν τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης, δὲν δυνάμεθα ὁμῶς σήμερον νὰ ἐπικροτήσωμεν τὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως, ἣτις προσπαθεῖ διὰ τῆς ἀπειλῆς καὶ τῆς ἐπιποθήσεως νὰ ματαιώσῃ πᾶσα συνάθροισιν, σκοποῦσαν τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματος τῶν πολιτῶν, διότι τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἄρνησιν τοῦ Συντάγματος.

Εἶναι ἀρκετὴ ἡ φρουρὰ τῶν Ἀθηνῶν νὰ περιστελῇ πᾶν τυχὸν ἔκτροπον κίνημα καὶ δὲν ἦτο ἀνάγκη δις τὴν ὥραν νὰ τίθενται εἰς κίνησιν ἅπασαι αἱ φρουραὶ τῶν διαφόρων πόλεων, ἵνα σπεύδωσι πρὸς τὰς Ἀθήνας, ὅπως παρεμποδίσωσι τὸν λαὸν τοῦ νὰ ἐκφράσῃ δημοσίᾳ τὸ φρόνημά του, ἔστω καὶ κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς ξυνωρίδος τῶν ὀργάνων τῆς, μεγαληγοροῦσα, διίσχυρίζεται, ὅτι ἔμμοнос ἡ λαϊκὴ συνείδησις ἀποτελεῖ τὸ κραταιότερον ἔρεισμά τῆς, αὐτὸς δ' ὁ πρωθυπουργὸς, καθ' ἃ διαδίδουσιν οἱ φίλοι του, τοιαύτην ἔχει αἰσιοδοξίαν, ὥστε φρονεῖ, ὅτι μόλις μετὰ δύο βουλευτικὰς περιόδους ἴσως δὲν θὰ τῷ δώσῃ παμφηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς. Κατὰ τὴν ἀνησυχούσιν ἐπομένως αὐτὴν εὐαριθμῶν, ὡς λέγει, δυσηρεστημένων συλλαλητήρια, ὥστε ν' ἀναγκάζηται νὰ προβαίῃ εἰς συναγερμῶδες στρατευμάτων εἰς Ἀθήνας;

Ἡ κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανα τῆς διαδίδουσιν, ὅτι, τὰ περὶ τὸ ναυτικὸν μας ἐγειρόμενα ἀτυχῶς θλιβερὰ σκάνδαλα, εἰσὶ δημιουργήματα ὀλίγων εὐτελῶν, μισθουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τινος τῶν παλαιῶν φα-

τριαρχῶν καὶ οἵτινες δὲν υπερβαίνουν τοὺς τριακοσίους. Τὴ φοβεῖται λοιπὸν ἀπὸ 300 εὐτελεῖς μισθάρρους αὐτῆ, ἡ ἐπὶ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ στηρίζουσα τὴν ὑπαρξίν τῆς καὶ ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ προελθοῦσα;

Μήπως ἄραγε αἰσθάνεται τύψεις συνειδήτος, ἐπὶ τῇ μελετωμένῃ πραξικοπήματι καὶ ἡ οὕτω πιεζομένη καὶ δυσφοροῦσα συνείδησις τῆς μεγαλοποιεῖ τὰ πράγματα καὶ ἄγει τὴν κυβέρνησιν εἰς λήψιν μέτρων τὰ ὅποια μαρτυροῦσι μόνον ἀδυναμίαν, φόβους καὶ ἀγωνίας;

Διατὶ ἄραγε ἡ ὀργὴ τῆς κυβερνήσεως ἔτυχε νὰ πέσῃ, οὐχὶ κατ' ἐκείνων οἵτινες ἀποτελοῦσι πραγματικὴν κηλίδα διὰ τὸ στράτευμα, ἀλλ' ἔπεσε βαρεῖα κατὰ παντὸς ὅτι ὑπέροχον, καὶ ὡς στρατιωτικὴν ἀρετὴν καὶ ὡς προσωπικὴν ἀξίαν, εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ τὸ στράτευμα;

Διατὶ θέλει, ὡς ἐκτὸς τιμῆς, τὸν Τσουκαλὰν, ὅστις ἀνδροπρεπῶς καὶ ὑπερηφάνως κατήγγειλεν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος του τοὺς θεωρουμένους παρ' αὐτοῦ καταχραστὰς, ὡς ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰ ὅποια εἶχεν εἰς χεῖρας του, καὶ δὲν θεωρεῖ ἐκείνους οἵτινες ἀνάδρωσ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ διαβάλλουσι πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν κ. ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Ὑπουργόν, πάντας οὓς θεωροῦσιν ἐχθροὺς των καὶ τῷ συνιστῶσι τὴν προγραφὴν των;

Ἦτο γνωστὸν πρὸ μακροῦ χρόνου εἰς εἰς ὅλους, ὅτι σύμπας ὁ ὄχλος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, οἱ οὐδεμίαν ἀξίαν, οὔτε ὡς ναυτικοί, οὔτε ὡς ἄτομα ἔχοντες, διεξήγγον φοβερὸν ἀγῶνα καθ' ὅλων τῶν καθ' οἷονδ' ἴποτε τρόπον διακρινομένων καὶ μυρία διαρκῶς ἐσκευῶρον πρὸς ἀπομάκρυσίν των ἐκ τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄλλ' εὐτυχῶς ὑπῆρχεν ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ κυβερνῶντες ἐσέβοντο καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ οἱ μὲν σκευωροῦντες ἀπέμεναν μετὰ τὰς σκευωρίας των, οἱ δὲ καθ' ὧν αἱ σκευωρίαι ἀπέμενον εἰς τὰς θέσεις των ἄσπιλοι, ἀμόλυντοι, σεβαστοὶ καὶ τιμῶμενοι παρὰ παντὸς ἐντίμου ἀνθρώπου. Σήμερον ὁμῶς ἡ ἀνόρθωσις θυσιάζει τοὺς ὀλίγους εἰς τὸν ὄχλον τῶν πολλῶν, τοὺς μὲν νόμους παρορώσα, κατὰ δὲ τῆς κοινῆς γνώμης συναγεύρουσα λόγῃ καὶ πυροβόλα εἰς Ἀθήνας, καθ' ὅσον, ὡς φαίνεται, τοῦ Μεσοῖου τοὺς ὑπνους ταρασσεῖ ἡ θλιβερὰ ἐκείνη εἰκὼν, ἣν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῷ περιέγραψεν ὁ ἀπαίσιος Ψαρριανὸς Τειρεσίας καὶ ἣτις δὲν φαίνεται πολὺ ἀφισταμένη.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Δὲν φρονοῦμεν εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστος εἰς πολλοὺς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἡ ἐν Πειραιεὶ ἐκδομένη ἐφημερίς «Σφαῖρα», ἣς τὸ φιλόπολι καὶ ἡ στοργὴ πρὸς τὴν πατρίδα ἀποβαίνει ἀληθῆς θρησκεία, ψυχῶσις αὐτόχρομα.

Τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ μέλλον του, οὐχὶ μόνον τὸ ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ ἀπώτερον, διαρκῶς ἔχουσα ἐπ' ὄμην, οὐδεμίᾳ φεΐεται δαπάνης, προκειμένου νὰ μελετήσῃ, νὰ ἐξετάσῃ, νὰ διονυχίσῃ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Πειραιῶς.

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Σφαίρας», ὡς ἄν τις ἡ ἀνάγκη παραστή, πρὸς οὐδὲν λογιζόμενος κόπους, δαπάνας, ταλαιπωρίας, ἐγκαταλιμπάνῃ τὴν ἀνάπαυλιν τοῦ γραφείου του καὶ σπεύδει ἐκεῖ ὅθεν δύναται νὰ διδαχθῇ καὶ ἀποκομίσῃ ἡ χρῆσιμον διὰ τὴν πατρίδα του, τὸν προσφιλεῖ Πειραιᾶ του.

Πρὸ ὀλίγου χρόνου λ. χ. ἀπελθὼν τοῦ Πειραιῶς, διηυθύνθη, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῷ επέτρεπε, πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῶν ἐπὶ τῆς Μεσογείου μεγάλων λιμένων, δι' ὧν ἐνεργεῖται διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον καὶ ἐπεσκέφη τὸς λιμένας Νεαπόλεως, Γενούης, Τεργέστης, ἐμελέτησε τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῶν λιμένων τούτων, καὶ ὡς λιμένων, καὶ ὡς ἀποταμεινικῶν κέντρων καὶ ὡς ἐλευθέρων ζωῶν, ἐπανάκαμψας δ' ἐν Πειραιεὶ, κατέστρωσε τὸ σύνολον τῶν παρατηρήσεων του εἰς ἄσθηρα σαφῆ, διαγῆ, κτυπητὰ, τὰ ὅποια δημοσιεύων διδάσκει τοὺς συμπολίτας του καὶ τοῖς ἐμπνέει τὴν ἰδέαν ὑπὲρ ἧς αὐτὸς πρὸ μακροῦ προμαχεῖ καὶ ἐργάζεται, οὕτως ὥστε ἡ ἰδέα νὰ μὴ μένῃ κτήμα ἐνός, ὃν ἐνδεχόμενον ὁ πολὺς κόσμος, ὁ μὴ ἱκανὸς νὰ τὸν ἐννοήσῃ, νὰ ἐκλάβῃ ὡς οὐτοπιστὴν ἰδεολόγον, ἀλλὰ νὰ τὴν καταστήσῃ κοινὸν κτήμα καὶ ἰδέαν ἀπορρέουσαν, ἐν εὐθέτω χρόνω, ἀπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως, ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβληθῇ.

Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι, ἡ δημιουργία ἐλευθέρων ζώνων ἐν Πειραιεὶ, δι' ἧς ὁ Πειραιεὺς θὰ καταστή τὸ μέγα διαμετακομιστικὸν κέντρον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ σύμπασαν τὴν ἐγγύς Ἀνατολήν, συγκεντρῶν ὀλόκληρον τὸ ἀποικιακὸν ἐμπόριον καὶ καταβάλλον πάντας τοὺς ἤδη διαχειριζομένους τὸ ἐμπόριον τοῦτο λιμένας τῆς Μεσογείου.

Βεβαίως δὲν εἶναι ἐγγύς ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ δημιουργηθῇ ὁ Πειραιεὺς τοιοῦτος ὅσον ὁ πατριωτισμὸς τῆς «Σφαίρας» τὸν ὄνειροπολεῖ, ἀλλὰ δὲν φρονοῦμεν καὶ ν' ἀφίσταται πολὺ.

Ἡ σύστασις ἀτμοπλοικῶν γραμμῶν μεταξὺ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς καὶ ἡ σύνδεσις τῶν Ἑλλήνων, σιδηροδρομῶν πρὸς τὰ μεγάλα ἡπειρωτικὰ σιδηροδρομικὰ δίκτυα θεωροῦνται, κατὰ τὴν «Σφαῖραν», ὡς ἀναγκαῖα προαπαιτούμενα, ἵνα θεωρηθῇ ἐπιβεβλημένη ἡ

νου περί καθάρσεων και των σχετικών μέτρων, δέν άρκοῦσι τὰ άστεικ νομοθετήματα δι' ών ένόμισεν ότι θά έπαρκέση εις τας ύγειονομικας ανάγκας τής Χώρας, ώς τό παρετήρησε και ο Υπουργός των Έσωτερικών ότι υπέβαλε τὰ άστεικ του τμήματος νομοθετήματα υπό τήν ψήφον τής Βουλής και τό μέλος τής έπιτροπής εις τήν παρεπέμφθη τό νομοσχέδιον, κ. Μέρμυγκας, κατά τήν έν τή Βουλή βωδήν συζήτησίν του, άλλ' άπαιτείται και ποιά τις ειδικότης, ήν δέν έχουσι βέβαια, ούτε οι λιμενικοί υπάλληλοι, ούτε οι ύγειονομικοί αξιωματικοί, του στρατού τής ξηρής ή τής θαλάσσης.

— Οι αιώνιοι και δικραις άγνωστοι επεδραμον, άγνωστον αν έν μέτρη ήμέρα ή κατ' άλλην τινα ώραν, τήν κατά τήν θέσιν Βαπόρια οικίαν του παρ' ήμιν έμποροράπτου κ. Α. Πολίτου, αφαιρέσαντες έν ώρολόγιον και και δύο δικτυλίδια. Έργάζονται οι κλέπται και οι λωποδύται έν τή πόλει, τὰ δέ άστυνομικά όργανα έν τή έξοχή, διότι, ώς θά έδωσιν άλλαχού οι άναγκνώσταί μας, τὰ άστυνομικά όργανα διαρκώς εις άλλότρια και ουχι τὰ ιδικά των έργα τυρβάζοντα, συνέλαβον εις Βάρην μίαν ήμίονον και περί τας τετρακοσίας οκάδες σκαχάρεως. Τι είναι τάχα ή άπώλεια ενός ώρολογίου και διαφόρων άλλων παληοαντικειμένων δι' ένα φιλόνομον πολίτην, άπέναντι του μεγίστου καλού τής περιστολής τής λαθρεμπορίας;

— Άγρια και όλως άήθεις σκηναί συνετάραξαν και συνεκίνησαν κατά τας τελευταίας ταύτας ήμέρας τήν καθ' ήμας κοινωνίαν, ήτις, ώς άνθρωπος εις, κταζανέστη κατ' εκφύλου υίου και τής συζύγου του, οτινες, αφού αφήρπασαν παρ' μητρός ευεργέτιδος ολόκληρον τήν περιουσίαν της, άπεφάσισαν γυμνήν και άνέστιον να τήν πετάξωσιν εις τούς δρόμους, εγείραντες κατ' αυτης χειρας άσεβείς και άρνούμενοι αυτη τρηφήν, εφ' εσον παρξινέιν έν τή οικία ήν έχει λόγους να θεωρη ιδιική της. Αι γορακι κραυγαί, τής ούτω άνάνδρωσ και άσεβώς κακοποιουμένης μητρός, προεκάλεσαν συναγεμνούς πλήθους με άγρίας διαθέσεις, ίπως δ' οι παρ' εάται ούτοι θείου τε και ανθρωπίνου δικαίου θά ειχον ήδη δώση λόγον προς τήν δεινώς εξεγεθεισαν κοινήν συνειδήσιν, αν μή, το άπειλούν να επιδράμη τήν ένκαγη οικίαν πλήθος, παρημποδίξετο υπό των λογικωτέρων. Η κοινή συνειδήσις ή άκρωσ εξεγεθεισα άπορεί, πως αι εομοδίοι αρχαί, αι διατελοῦσαι έν γνώσει των διατρεχόντων, δέν έλαβον μέτρα κατάλληλα προς τήν ένκαγη πράξιν του εκφύλου τούτου ζεύγους.

— Έν συρροή πλήθους φιλεόρτων έτελέσθη, ώς ειχαμεν προαναγγείλη, έν τῷ κατά τήν θέσιν «Πηγή» έξοχικῷ ναῷ του Αγίου Άθωνασίου, υπό τής παρ' ήμιν ως άριστα δρώσης Άδελφότητος των Χίων, ή προσήκουσα ακολουθία επί τή μνήμη τής Αγίας Μαρκέλλης τής Χιοπολίτιδος και τό ετήσιον μνημόσυνον υπέρ ανκαύσεως των ψυχών των σφαγιασθέντων υπό των άγρίων Τουρκικων όρδων, κατά τόν ιερόν άγώνα τής εθνεγεροσίας, πολυπληθών Χίων, ώς και των άποβιωσάντων μελών τής Άδελφότητος. Μετά τήν θείαν ιερουργίαν τό Διοικητικόν Συμβούλιον τής έορταζούσης Άδελφότητος έπεδαψίλευσεν άπείρους περιποιήσεις προς τούς παρ' εστάτας κατά τήν ιεροτελεσίαν φιλεόρτους, ών τας ευχαριστίας δια των γραμμων τούτων διερμηνεύομεν.

— Έπί παντέρπου τής μυροβόλου Χίου παρχαίως σεμνός ύφούται, τιμώμενος επ' όνόματι τής έν τή νήσω εκείνης γεννηθείσης και μαρτυρησάσης Αγίας Μαρκέλλης, ο ναός εις όν συρρέουσιν οι εις πάσαν γωνίαν γής διεσπαρμένοι Χίοι κατά τήν επέτειον τής μνήμης τής θαυματουργού αγίας. Τούς άλλαχού συμπατριώτας των μιμούμενοι και οι έν Πειραιει και Σύρω Χίοι εξέδραμον κατά τήν προχθεσινήν έορτήν εις Χίον, ίνα επιτοπίως και έν τῷ ιδίῳ ναῷ της προσφέρωσι τόν φόρον τής λατρείας των εις τήν συμπολιτίδα Αγίαν, επανέκαμψαν δε ένθουσιώντες και με ηύξημένον τόν προς τήν αγίαν των σεβασμόν, καθ' εσον, ώς λέγουσιν, ή αγία έθαυματούργησεν επί του εκ Πειραιώς παραλύτου Γεωργίου Κοκκίνου ζωγράφου, όστις μετ'

ελπίδων προσέφυγεν εις τής συμπατριωτιδος του αγίας τό έλεος.

— Μετά πολλής τής επιστημότητος έωρτάσθη ή επέτειος τής μνήμης του Αγίου Παντελεήμονος έν τῷ φερωνύμῳ ναύτικῳ του καταστήματος τής παρ' ήμιν Φιλοπτώχου Άδελφότητος, τής λειτουργούσης υπό τήν προστασίαν του άθλοφόρου αγίου και ικαματικού Παντελεήμονος.

— Πλείστοι ευσεβείς συνέρρευσαν εις τόν τελούντα τήν επέτειον έορτήν του έξοχικόν ναύσκον τής αγίας Παρ' εσκευής, των κωδώνων ήστινος οι ήχοι, ένεκεν τής νηνεμίας, εφθανον μέχρι τής κάτω πόλεως, αφυπνίζοντες τό φιλόρησκον αίθημα και πυκνούς συναγείροντες τούς παρ' εκκλησίας εις τό υπερύψηλον ιερόν τής θαυματουργού Αγίας.

— Εις τήν από του θανάτου του μακκρίτου Ι. Άργυράκη άπομείναντα κενήν θέσιν του γενικού Γραμματέως τής Δημαρχίας Έρμουπόλεως εκλήθη, καθ' ά θετικώς πληροφορούμεθα, ο γενικώς ένδεικνυόμενος υπό τής κοινής καθ' ήμας γνώμης δια τήν θέσιν ταύτην κ. Νικόλαος Γ. Σήμος δικηγόρος και πρώην Υγειονόμος Σύρου. Τά θερμά μας συγχαρητήρια και εις τόν διορισθέντα πρό παντός δ' εις τούς διορίσαντας.

— Κατά τήν γενομένην έσχάτως ένιαυσίαν επιθεώρησιν των παρ' ήμιν δικαστικων γραφείων υπό του άντεισαγγελέως των έν Άθήναις Έφετών κ. Μ. Δεκαρίστου, τό γραφείον τής Εισαγγελίας, ώς ήν εικός, παρουσίασε πλήρη τάξιν, ακρίβειαν και ένημερότητα, τὰ προσόντα δηλαδή εκείνα τὰ όποια διεκριναν άείποτε τό γραφείον τούτο.

— Μετά μακράν χρόνου πάροδον επεσκεψατο τήν πόλιν μας ευπρόσωπος θεατρικός θίασος, όστις ήρξατο και εξακολουθεί μετ' αρχετης τής επιτυχίας εργαζόμενος έν τῷ ένταῦθα κατά τήν θέσιν «Βαπόρια» θερινῷ θεάτρῳ «Ορφευς», από τής σκηνής ούτινος, έν παρωχημέναις εποχαίς, έδρασαν μέγα και ένθουσιούργησαν τήν θέσιν των έν τῷ έλληνικῷ θεάτρῳ ήθοισιοι αίτινες, ώς ή κυρία Πικροκευσοπούλου, εσημείωσαν εποχήν έν τῷ έλληνικῷ θεάτρῳ, επερ ακόμη και σήμερα ακολουθεί τας παρ' εδύσεις αυτη εγένετο δημιουργός και εισηγητής. Φαίνεται εμως ότι και του θεάτρου τούτου ή τύχη εταυτίσθη προς τήν τύχην εκείνης, ήτις τό έλάμπρυνε και τό άνήγαγεν εις τήν ύψιστην αυτου άκμήν και σήμερα τό κοινόν τής Έρμουπόλεως τό παρ' εμελει, χάριν των κινηματογράφων και του καραγκιόζη, καιτοι ο έν αυτῷ εργαζόμενος θίασος, μετὰ πλείστης όσης ευσυνειδησίας προσπαθεί, ίνα επιτύχη ως υϊόν τε τέλεια παραστατικά αποτελέσματα, εις όλα τὰ έργα τὰ όποια αναβιβάζει επί τής σκηνής. Έλησμονήσαν άρα γε οι συμπολιταί μας, ότι ή Σύρος εθεωρεϊτο, έν οῦ πολῦ αφισταμένῳ παρελθόντι, τό πρώτον θεατρικόν κοινόν τής Ελλάδος και ότι μόνον έν Σύρω ευοισκεν αληθῆ προστασίαν ή θεατρική καλλιτεχνία;

— Σεμνόν και επιβόλλον έτελέσθη τήν παρελθούσαν Κυριακήν έν τῷ ένταῦθα ιερῷ ναῷ του Αγίου Νικολάου τό μνημόσυνον τής πολυκλαύστου Κλειούσ Α. Ε. Μαυρογοροδάτου, έν μέσω άπείρου πλήθους συμπολιτων μας, συρρευσάντων ίνα συνενώσωσι τας δεήσεις των και τὰ δάκρυα των μετὰ του σεβαστου και λατρευομένου έν Έρμουπόλει πρεσβύτου, όν ο θάνατός της τόσῳ εγκαρδίως έπληξε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ

Δέν ειχον έτι επανόθη επί των παρειών του οι πρώτοι ίουλοι και ήδη σοβαρός και έμβριθής μελετητής τής θείας του Άσκληπιου τέχνης χρυσοπτερός εις τήν στοργήν των γονέων ένέπνεεν ελπίδας μέλλοντος αλαζομένου από τής ευτυχίας τόν ήλιον, από τό άπλετον τής θείας επιστήμης φως, ο **Αντώνιος των.** Άλλ' οίμοι! τό ώραϊον αυτων όνειρον εγρησίμυσεν ως πρόκλησις κατά τής φθορας ειμαρμένης και αιφνηδίας, τό κυανοῦν του οικογενειακού των ουρανοῦ, εκάλυψε νέφος άπειλητικών, εζ' οῦ σμαραγδών και σμερδαλέος άνέθωρεν ο κεραυνός, ο πληξας τόν Αντώνιον εις τήν ζωήν και τούς γοναίς εις τήν καρδίαν.

Ο Αντώνιος Δελαγραμμάτικας, ο έτοιμαζόμενος ως τούς φοβερούς τής Ρώμης μονομάχους καταφραχτος και κρκτηρός μαχητής να παρελθῆ τόν στίβον, ίνα προς τόν θάνατον διασταυρώση τό ξίφος, προμαχών δια τής θείας επιστήμης του τής πασχούσης ανθρωπότητος, εζ' ενέδρας υπό του θανάτου βληθείς, έπεσε νεκρός, εσθέθη από τας βίβλους τής ζωής και συν αυτῷ εσβέσθησαν αι τόσαι και τόσαι χρυσαί των γονέων ελπίδες. Καί ήδη ο ζήφος του πένθους και τής οδύνης σκοτίζει άπαισίως τόν οίκον των.

Με τὰ φυλλορροήσαντα άνθη των ελπίδων του δυσμοίρου νέου στολίζον τόν τάφον του τό «Βήμα» σπένδει επί τής σορού αυτου δάκρυ ολόθερον και ευχεται αυτῷ τήν μνήμην σγῆρον επικαλούμενον, ως προς των γονέων τόν άνήκεστον πόνον, τήν εζ' ύψους παραμυθίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Η οικογένεια του Ιατροῦ Ν. Δελαγραμμάτικα εκφράζει τήν άπειρον αυτης ευγνωμοσύνην προς πάντας τούς όπωσδήποτε συμμετασχόντας τής μεγάλης αυτης θλίψεως, επί τῇ σκληρῇ άπωλεία του λατρευτου και αλησμονήτου υίου της **Αντωνίου.**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Τήν παρελθούσαν Κυριακήν, καθ' ήν ώραν ο έν «Φοίνικι» παραθερίων συμπολίτης μας βάρτης κ. Μιχ. Σιδώνης εύρίσκετο εις τήν Εκκλησίαν, άγνωστοι, διαρρήξαντες τήν θύραν τής οικίας του, εισήλθον έν αυτῇ και αφήρσαν πλείστα έπιπλα.
- Τήν προίαν τής παρελθούσης Δευτέρας ο άστυνομικός Σταθμάρχης Ποσειδωνίας κ. Κωνστ. Ζέρβας μετὰ των υπ' αυτον οργάνων, περιπολών έν Βάρη, κατέσχε 400 οκάδας ζαχαρέως και μίαν ήμίονον, των λαθρεμπορων τραπέντων εις φυγήν άμα τῇ εμφανίσει των άστυνομικων οργάνων.
- Αφίκετο εζ' Ελλάδας ο κ. Γ. Φιακῆς μετὰ τής Κυρίας του.
- Αφίκετο εζ' Αθηνων, όπως παραθερίσῃς τήν έν Ποσειδωνίαν επαυλίαν της, ή κ. Βιργινία Στ. Κρίνου μετὰ τής Δας θυγατρός της Λιλῆς.
- Αφίχθη προχθες εζ' Αθηνων ο κ. Γεώργιος Μ. Ζαραχάνης Πρόεδρος του Συνδέσμου τής «Αλληλοβοηθείας».
- Επανήλθεν εζ' Αθηνων ο πολιτευτής του Νομου μας κ. Δ Βοκατόπουλος, πρώην Υπουργός.
- Αφίκετο εζ' Ανδρου ο βουλευτής του Νομου μας κ. Νικόλαος Καμπάνης δικηγόρος.
- Απήλθεν εις Μήλον ο βουλευτής του Νομου μας κ. Γεώργιος Γαϊτάνος.
- Απήλθεν εις Κέρκυραν ο βουλευτής του Νομου μας κ. Τριαντάφυλλος Ν. Παπαδάμ.
- Επανέκαμψεν εκ Παρισίων ο ιατρός κ. Γ. Σταυριδης.
- Απήλθεν εις Τήνον ο δικηγόρος Ν. Φιλινης.
- Απήλθεν εις Ιταλίαν ο παρ' ήμιν πρόξενος τής Ιταλίας κ. Αντώνιος Τροφιμόφ.
- Επανέκαμψεν εζ' Αθηνων ο παρ' ήμιν πρόξενος τής Γαλλίας κ. Ρομπέν.
- Αφίκετο εκ Χίου, ένθα μετέθη, χάριν τής εκεί τελεσθείσης πανηγύρεως τής Αγίας Μαρκέλλης, ο φίλος συμπολίτης κ. Ισιώρος Μ. Κωστάλας μετὰ τής Κυρίας του.
- Αφίκετο εκ Χίου, ένθα μετέθη χάριν τής εκεί έορτής ο πλοίαρχος κ. Ίω. Διαμονιτάκης.

Η ΜΗΛΕΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου).
Βεβαιότατα! άπήνητησαν, τὰ άνθη έπεσαν άλλ' οι καρποι ήρχισαν να δένουν και φαίνεται ότι θα φορτωθῆ από μήλα... Πρέπει να έλθητε τόν Σεπτέμβριον να τὰ δοκιμάητε... ο καθαρός αέρας τής πλαγιάς των Σεβρών θα σας φέρη τήν τελείαν ανάρρωσιν, δεσποινίς!...
Έκίνησεν εκ νέου τήν κεφαλήν και επανέπεσεν επί των προσκεφαλίων, εκαντηληθείσα και κατάκοπος ήδη εκ τής συνδιαλέξεως.— «Όταν απήλθον οι κηπουροί, εκλεισε τούς οφθαλμούς και εσκέφη τήν μηλέαν, ήτις ύψουτο εκεί μακράν εις τήν χλοερν και ανθόσπαρτον δενδροστοιχίαν του κτήματος.— «Ητο υγιής εκείνη! Πλουσία άμπωτις γυμων άνήρχετο ισχυρώς εκ των κόμβων των ριζών της μέχρι των εσχάτων άκρων των κλώνων της. Ανέπτυσσεν υπό τόν ήλιον τήν άκμήν και τήν παραγωγικότητά της. Εγέλα με τήν βροχήν και τόν άνεμον, με τας παγεράς νύκτας και τας φλογεράς μεσημβρίας.— Ενώ αυτη, φυλακισμένη έντός δωματίου προφυλαγμένου, κυκλομένη από τούς άρι-

στους ιατρούς των Παρισίων, ἔφθινε καθ' ἑκάστην καὶ ἠσθάνετο ὅτι δὲν θὰ ὑπερέκαμπε τὸ φθινόπωρον. — Ὡ ἐλευσιότης! ἦτο νέα, ὠραία, πλουσία, λατρευτή, πνευματώδης καὶ εἶχε τόσα πρᾶγματα νὰ εἶπῃ, τόσες εἰκόνας ἐν τῷ νῷ! . . .

Περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου, ὅτε εἰς τὰς Σέβρας, ἐν τῷ λευκανθέντι ἀπὸ τῆς πρώτης πάχνας κτήματι, ἡ εὐρωστός μηλέα παρεῖχεν ἔτι ἄσυλον εἰς τοὺς μὲ τὸ ἐρυθροῦν περιλίμιον ψάλλτας, ὑπὸ τὰ τελευταῖα κίτρινα φύλλα της, οἱ κηπουροὶ ἔλαβον ἐπιστολὴν μὲ μέλαν περιθώριον, ἀναγγέλλουσαν ὅτι ἡ Μουσία ἀπέθανε. Καὶ οἱ ἀγαθοὶ κάτοικοι τῆς κυκλουμένης ἀπὸ κυφέλας οἰκίας ἔκλαυσαν ἐν σιγῇ τὴν λατρευτὴν κόρον, ἥτις ἐπὶ μῆνα ὑπῆρξεν ἡ ζωὴ καὶ ἡ φαιδρότης τοῦ ἀγροτικοῦ κτήματος. . . .

Οἴμοι! Εἰς τὴν θορυβώδη περιδίνθησιν τῶν μεγάλων πόλεων, ἡ ἀνθρωπίνη ὑπαρξίς σθενυμένη, δὲν προξενεῖ μείζονα αἰθνησιν τοῦ ξηροῦ φύλλου ὑπερ πίπτει. Μετὰ τὰς θλιβεράς ἐκπλήξεις τῶν πρώτων ἡμερῶν, ὁ Παρισινὸς ἐκεῖνος κόσμος, ὅστις ἐθαύμαζε καὶ ἐξύμνει τὴν Μουσίαν, ἐπανέλαβε τὰ ἔργα καὶ τὰς διασκεδάσεις του. Τρεῖς μόναι γυναῖκες ἀπέμειναν ὀρθοῦσαι ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ὁδοῦ Βιλλιέρ.

Ἐν ἀπόγευμα τοῦ Ἀπριλίου, ἐνὼ βεβουλισμέναι εἰς τὴν θλίψιν των, ἐκάθηντο σιωπῶσαι, ἐν τῇ βριθούσῃ ἐξ ἀναμνήσεων καὶ ἐνθυμίων τῆς προσφιλοῦς νεκρᾶς, ἡκούσθη ὁ κώδων τῆς ἐξωθύρας καὶ ὁ ὑπνρέτης εἰσήγαγε τοὺς κηπουροὺς τῶν Σεβρῶν. Παρουσιάσθησαν ἐν ἀναλόγῳ διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην περιβολῆ. Ὁ σύζυγος ἐσφιγμένος ἐντὸς τῆς ρεδιγκότας του, περιεστρεφεν ἀδεξίως τὸν πῖλον ἐντὸς τῶν περιβαλλόμενων διὰ μελανῶν χειροκτίων χειρῶν του, ἡ δὲ σύζυγος ἔφερε τὸ νυμφικόν της σάλιον, ὑφ' ὃ ἐκρυπτεν ἀκριετὰ ὀγκῶδες δέμα.

Συγγνώμην κυρίζι, ἂν ἐρχώμεθα νὰ σᾶς ἐνοχλήσωμεν. — Δὲν ἠβελήσαμεν νὰ πρᾶλθη ἡ ὥρα αὐτῆ τοῦ ἔτους χωρὶς νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι συχνὰ ἀναμνησκόμεθα τῆς δυσμοῖρου κόρης αὐτῆν δὲ τὴν ἐποχὴν ἀκόμη πλειότερον! . . . Καὶ ἡ γυναῖκα μου καὶ ἐγὼ ἐσκέφθημεν νὰ σᾶς προσφέρωμεν κάτι τι, χάριν τῆς ἀναμνήσεώς της.

Τρυτοχρόνως ἡ γυνὴ ἔσυρε κάτωθι τοῦ σαλίου της δέσμη κλάδων ἡνθισμένων.

— Εἶναι, εἶπε, τὰ πρῶτα ἄνθη τῆς μηλέας ἢν ἐξωγράφισε καὶ σᾶς τὰ φέρωμεν. Αὐτὰ θὰ σᾶς εἴπωσι καλλίτερα ἀπὸ ἡμᾶς τί ἔχομεν εἰς τὴν καρδίαν διὰ τὴν δεσποινίδα Μουσίαν. . . . Καὶ ἐὰν τὸ ἐπιτρέπητε θὰ ἐπαναλαβάνωμεν πάντοτε τὸ αὐτὸ, ἐφ' ὅσον τὸ δένδρον παράγει ἄνθη καὶ καρπούς. . . .

Ὡ! τῆς ἀγαθότητος τῶν ἀπλῶν καρδιῶν! Αὕτη ὑπερτερεῖ καὶ τὴν εὐγλωττίαν τῶν ποιητῶν καὶ ὅλου τῆς γῆς τοῦ χρυσοῦ. . . . Οἱ κηπουροὶ ἐτήρησαν τὸν λόγον των. Καὶ οὕτως ἡ εἰκὼν τῆς Μουσίας κοσμεῖται πάντοτε ἢ διὰ ροδίνων ἀνθέων ἢ δι' ὠρίμων μῆλων, πιστῆς καὶ ἀρελοῦς προσφορᾶς τῆς γηραιᾶς μηλέας πρὸς τὴν νεαρὰν νεκράν.

(Κατὰ τὸ γαλλικόν. Ἐκ τῶν τοῦ Andre Theuriot).

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἄρρενα καὶ θήλεα.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι, κατὰ τοὺς μυστηριώδεις νόμους τῆς φύσεως, ὑπάρχει πάντοτε ἰσοζύγιον περὶ τὰ δύο φύλα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ ἂν ποτε ἡ ἀναλογία διαταραχῇ ἐκ πολέμου ἢ ἐξ ἐπιδημίας ἢ ἀλλῆς φθορᾶς, ἡ προνοητικὴ φύσις φρονεῖ νὰ τὴν ἀντικαθίστῃ. Ἴου δὲ πῶς τελεῖται ἡ τοιαύτη ἀποκατάστασις τῆς ἰσορροπίας, κατὰ τὰ μελέτας ἐνδᾶ ἐπιστῆμονος. Παρατηρήθη ὅτι ἡ ἡλικία τῆς μητρὸς ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ φύλον τῶν τέκνων ἢ γυνῆ μέχρις ἡλικίας 24 ἐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γεννᾷ πλείονα θήλεα ἢ ἄρρενα, τ' ἀνάπαιν δὲ ἀπὸ τοῦ 25ου ἔτους καὶ ἄνω. Ἐπομένως εἰς χώραν ὅπου ὁ θῆλος πληθυσμὸς εἶνε κατ' ἀναλογίαν μικρότερος τοῦ ἄρρενος, αἱ γυναῖκες εἶνε μᾶλλον περιζήτητοι καὶ νυμφεύονται ἐνωρίως ὅθεν τίκτουν περισσότερα θήλεα, τὰ ὅποια πάλιν ὡς ἐκ τοῦ πλεονασμοῦ των, νυμφεύονται βραδέως, τίκτουν περισσότερα ἄρρενα. Οὕτω δὲ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀποκαθίσταται διαρκῶς ἡ ἰσορροπία.

Τοῦτο συμβαίνει νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ μάλιστα εἰς τοῦτο ἀποδίδει ὁ Ἐρβαρτ τὴν ἐπικρατούσαν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἔντασιν τοῦ φεμινισμοῦ. Διότι μὴ δυνάμεναι ὡς ἐκ τοῦ πολυλοῦ των ἀριθμοῦ αἱ Ἀγγλίδες νὰ ἐκπληρώσουν τὸν φυσικὸν αὐτῶν προορισμὸν, γενόμεναι σύζυγοι καὶ μητέρες μεταφέρουν τὴν δρασίν των εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ εἰς ἄλλα στάδια. Φυσικῶ τῷ λόγῳ νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ γυναῖκες νυμφεύονται ἀργά,

ἐπομένως παρασκευάζουν γενεὰν ἐν ἣ θὰ ὑπερέχη τὸ ἄρρεν φύλον καὶ μετὰ εἴκοσιν ἢ τριάκοντα ἔτη ἡ ἔντασις τοῦ φεμινισμοῦ θὰ ἐλαττωθῇ.

Ὁ φόρος τῶν γάτων.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Μονάχου τῆς Βαυαρίας ἐψήφισε τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν γάτων. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὸν πρωτοφανῆ τούτον φόρον ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ ἐλευθέρᾳ ἀνατροφή τῶν γάτων εἰς τὰς οἰκίας ἀποτελεῖ οὐ μόνον ἐνόχλησιν εἰς τοὺς ἐνοίκους, ἀλλὰ καὶ κίνδυνον τῆς δημοσίου ὑγείας. Ἡ πληθώρα τῶν γάτων πᾶν ἄλλο εἶνε ἡ ὑγιεινὴ, προσθέτουν δὲ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ μέτρου, ὅτι αἱ ἔχοντες γάτους εἰς τὸν οἶκόν των, ἀποῦ ὀφείλουν νὰ πληρώσουν φόρον δι' αὐτούς, θὰ τοὺς προσέχουν περισσότερο, δὲν θὰ εἶνε δὲ ἐπιτετραμμένον τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ τετράποδα ταῦτα νὰ πολλαπλασιάζονται ἐλευθέρως ἐπ' ἀπειρον. Ἐν προσέτι ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τοῦ φόρου εἶνε, ὅτι διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γάτων θὰ ἐλαττωθῇ ἡ παρ' αὐτῶν συντελουμένη καταστροφὴ τῶν μικρῶν πτηνῶν.

Ἡ Γῆ γηράσκει.

Ἡ Βίβλος ἀποδίδει εἰς τὴν Γῆν μόλις ἑπτὰ χιλιάδων ἐτῶν ἡλικίαν. Ἀφ' ἑτέρου τὰ Ἰνδικὰ καὶ σινικὰ κείμενα πληροφροῦν, ἡ Γῆ ἔχει ἡλικίαν τοὐλάχιστον 200 αἰώνων. Ἡ Γεωλογία ἀπὸ μέρους της ἀναχρονίζει ἔτι μᾶλλον τὸν σχηματισμὸν τοῦ γῆινου κελύφους φρονούσα, ὅτι κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων ἐτῶν πρέπει νὰ μετρᾷ τις τὰς διαφόρους γεωλογικὰς περιόδους, αἰτίνες ἀνεστάτωσαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς.

Ἐν τούτοις ὁ Ἄγγλος σοφὸς κ. Στρούτ διὰ μεθόδου ἐπακριβοῦς κατώρθωσε νὰ καθορίσῃ τὴν ἡλικίαν ὠρισμένων μετ' ἄλλων καὶ ἡρσιστειωδῶν τινων πετρωμάτων, ἀναζητῶν τὴν ποσότητα τοῦ ἡλίου τὴν ὅποιαν περικλείουν ἀπ' ἀρχαιότατων χρόνων.

Ἀναλύων τὰ ζιρκόνια, ἣτοι πολυχρόμα κρυσταλλοειδῆ πετρώματα τῶν ἠρσιστειωδῶν περιφερειῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὁ κ. Στρούτ, ἐπέισθη ὅτι ὁ βασιλικὸς τῆς Ὠβέρνης, τῆς τριτογενοῦς περιόδου, εἶχεν ἡλικίαν 6,270,000 ἐτῶν, καὶ ὅν χρόνον ὁ συνιτικὸς γρανίτης τῆς Νορβηγίας ἦεν ἡλικίαν 54,000,000 ἐτῶν τὰ δὲ ἀδαμαντοφόρα κυανὰ χρώματα τοῦ Κιμπέρλεϋ ἔχουν τὴν σεβασμίαν ἡλικίαν τῶν 320,000,000 ἐτῶν!

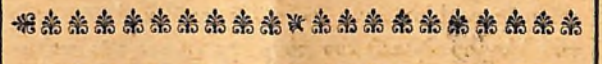
Τὸ ρεκόρ τῆς παλαιότητος κατέχει πανάρχαιος βράχος εἰς τὸ Ὀντάριο τοῦ Καναδᾶ ὅστις ἄγει ἡλικίαν 622,000,000 ἐτῶν!

Ὡστὲ ἡ ἡλικία τῆς Γῆς κατὰ τὸν κ. Στρούτ δὲν εἶνε μικροτέρα τῶν 700,000,000 ἐτῶν

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΣΤΕΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Δὲν θὰ τὸ ἀκούσωσιν οἱ συμπολίται μας διὰ πρώτην φοράν, ὅτι μόνον εἰς τὸ πασίγνωστον ἐστιατόριον τοῦ Στ. Παναγιωτοπούλου θὰ εὕρῃ ὁ βουλόμενος τὴν ζηλευτὴν εἰς τοιοῦτου εἶδους ἰδρύματα καθαριότητα, τὰ ἀγνὰ καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος ὑλικά, τὸ εὐγενέστερον προσωπικόν, τὴν λεπτοτέραν περιποίησιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ λεπτολόγον προσοχὴν εἰς τὰ ὑδάτα καὶ τὰς ὀπώρας ἃς προσφέρει εἰς τοὺς πελάτας του, περὶ τῆς ὑγείας ὧν ἀείποτε ἡ μεγαλυτέρα καταβάλλεται προσοχή.

Εἰς τὸ ἐστιατόριον Στ. Παναγιωτοπούλου, οὐ μόνον οἱ κοιλιόδουλοι εὐρίσκουσι πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὰς στομαχικὰς ἀπολαύσεις των, ἀλλὰ καὶ οἱ μεριμνῶντες περὶ τῆς ὑγείας των πᾶν ὅ,τι ὑγιεινὸν καὶ ἀβλαβές.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ὁ χειροῦργος ὀδοντοῦατρος κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἄνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεάν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαργακοῦ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 2—3 ὥρας μεταμσημβρίας.

ΝΕΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Δ. Σ. ΛΕΚΑ (Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Μιαούλη)

Ἐν τῷ Ζυθοπωλείῳ τούτῳ εὐρίσκεται ὁ πφηνισμένος Ζυθὸς Πατρῶν Μάμου καὶ Σας ἡ ποιότητος τοῦ ὁποίου ἀμιγᾶται πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Πίλσεν καὶ Μονάχου. Ἀφθονία μεζέδων Καθαρί-

της ἄκρα, περιποιήσις καὶ ὑπηρεσία πρόθυμος εἶναι τὰ συστατικὰ τοῦ νέου τούτου Ζυθοπωλείου.

Δοκιμάσατε τοὺς Ἀγγλικούς Σάπωνας PEAR'S εἰς τὸ Κουρεῖον καὶ Μυροπωλεῖον ΙΩΑΝ. Α. ΓΡΥΜΑΝΗ

Εἰδοποιῶ τὸ Σ. κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως ὅτι τὸ γνωστὸν Ξενοδοχεῖον μου ΥΠΙΝΟΥ ὁ «Ἑλληνισμὸς» κείμενον παρὰ τὴν παραλίαν καὶ παραπλεύρως τοῦ Ζαχαροπλαστείου κ. Ἀλεξ. Κουντούρη. ἐπεσκευάσθη καὶ ἐξωραίσθη κατὰ πάντας τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, ἀνεκαινίσθη τελείως διὰ νέων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἠλεκτροφωτίσθη δι' ἀπλέτου φωτὸς καὶ δι' ἠλεκτρικῶν κωδῶνων εἶνε τὸ καταλλυότερον καὶ ἀναπαυτικώτερον δι' οἰκογενείας παραθεριζούσας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἐνοικιάζει δωμάτια κατὰ μῆνα ἢ καθ' ἡμέρας εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. δίδει δὲ καὶ τροφὴν κατὰ παραγγελίαν.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκφράζω τὰς ἀπείρους καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως.

Γεώργιος Α. Κοντιζᾶς Ξενοδόχος

Ἐνοικιάζεται ἡ πλοσίον τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀλ. Γλαράκη, εἰς ἣν κατῶκει ὁ κ. Κοκκινόπουλος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Σοφιανῷ δικηγόρῳ.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν Ἐπισκοπεῖῳ διώροφος οἰκία τοῦ κ. Κωνστ. Ρουσάλη ἔχουσα πάντα τὰ εἰς οἰκογένειαν χρῆσιμα, ἐν οἷς καὶ λουτήρα καὶ δεξαμενὴν καὶ κῆπον. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἐνοικιάζεται ἢ καὶ πωλεῖται τὸ κατὰ τὴν ἐξοχὴν «Χροῦσα» κτήμα, τὸ κείμενον παραπλεύρως τοῦ κτήματος τοῦ κ. Σ. Βαφιαδάκη, συγκαίμενον ἐκ διωρόφου οἰκίας καὶ κήπου. Ἡ μὲν ἀνώγειος περιέχει δύο δωμάτια, μεγάλην αἴθουσαν, εἴσοδον καὶ μαγειρεῖον. Ἡ δὲ κατώγειος οἰκία περιέχει μεγάλην αἴθουσαν μαγειρεῖον καὶ ὕδωρ ἐκλεκτόν. Ὁ κῆπος περιέχει διάφορα κηπαῖα προϊόντα λεμονοδένδρα, σύκα, σταφίλια καὶ διάφορα ἄλλα δένδρα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Γ. Κοντιζᾶ.

Εἰδοποιῶ τὸ Σ. Κοινὸν, ὅτι, πλὴν τῶν δύο ἠλεκτροκινήτων μηχανῶν κοπῆς καφέ προοριζομένων διὰ καφεπόλας, ἔφερον ἐξ Ἀγγλίας καὶ χειροκίνητον μηχανὴν διὰ μικρὰς ποσότητας καφέ, κριθῆς, σίτου, καὶ σικάλεως διὰ οἰκογενείας ἀντὶ λεπτῶν 15 κατ' ὀκᾶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα πωλεῖται καρβουρνταλεσμένος καφῆς Μόκας, ἀντὶ δραχμῶν 5.60 ἢ ὀκᾶ, ἐπίσης καφῆς Ρίου ἀντὶ δρ. 9.20 δευτέρας ποιότητος, Σάντου ἢ ὀκᾶ δρ. 4. καὶ διάφορα ἀποικιακὰ ἤδη εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Τὸ κατάστημά μου κεῖται παρὰ τὴν παραλίαν ἐν ὁδῷ Ἡφαίστου παραπλεύρως τοῦ οἰνοπωλείου Ἐμμ. Μαργαρά. Γ. ΚΟΝΤΙΖΑΣ

Τὴν ΚΟΛΟΝΙΑΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ Μὲ τὴν ὀκᾶν Εἰς τοῦ ΓΡΥΜΑΝΗ Τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Εἰς τὸ «ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ» ἔφθασαν Καρομέλαι γεμισταὶ πρώτης ποιότητος. Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ.